

S. DOMIĆ, *Predvečerje*. Zagreb, Moderna galerija

BIBL.: *Srednjovjeka freska u Donjem Humcu na Braču*, Prilozi—Dalmacija, 1956; *Bokanićev ninski oltar*, ibid.; *Freske Dujma Vuškovića u Splitu*, ibid., 1959; *Reljef Nikole Firentinca u Hvaru*, ibid., 1960, 12; *Spomenici otoka Brača, Srednji vijek*, Brački zbornik, 1960, 4; *Gospa Blaža Jurjeva u Šibeniku*, Prilozi—Dalmacija, 1972; *Slike Vittorea Crivellija u Dalmaciji*, ibid., 1975; *Triptih radionice Jurja Dalmatinca u Gornjem Humcu na Braču*, ibid., 1980 (Fiskovićev zbornik, I); *Kršni zdenac ranokršćanske crkve u Lovrečini na Braču*, ibid., 1983; *Benetovićeve slika u Komiži*, ibid., 1988; *Ostavština hvarskog Tome Tomasinića iz 1461. godine*, ibid., 1992 (Prijatelj zbornik, I).

LIT.: Biografija s bibliografijom, Prilozi—Dalmacija, 1986—87.

I. Pet.

DOMINIK, kustodija u Raklju

DOMIĆ, Svetozar, slikar (Split, 2. VIII. 1918). Studirao je povijest umjetnosti 1937—40, diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1949. Specijalni tečaj završio je kod M. Tartaglie 1951. Usavršavao se u Italiji. Bio je lik. pedagog u Skoplju 1953—60, potom tehnički urednik u izdavačkim poduzećima u Zagrebu. Sudjelovao je na izložbi »Najmlađih« u Splitu 1937. Slika gradski i primorski krajolik, sažima oblike i naglašava koloristički izraz (*Predvečerje*, 1971; *Ivan dolac*, 1973; *Motiv iz Orebića*, 1975). U novijim djelima bojom sugerira svjetlost, materija je gusta i zasićena (*Grad i nebo*, 1977). Samostalno je izlagao u Zagrebu (1978) a s B. Avramovom u Splitu (1962, 1966, 1978), Zagrebu (1964, 1972, 1980), Zadru (1966), Rijeci (1967), Vukovaru (1978) i Vinkovcima (1979). Bavi se grafičkim oblikovanjem.

LIT.: *V. Rismondo*, Slike Svetozara Domića, Mogućnosti, 1963, 2. — *G. Gamulin*, Obostrani dug, ŽU, 1974, 21. — *G. Quien*, Svetozar Domić, ČIP, 1978, 304—305. — *J. Depolo*, Borka Avramova, Svetozar Domić (katalog), Zagreb 1980. — *G. Gamulin*, Hrvatsko slikarstvo XX. stoljeća, II, Zagreb 1988, str. 261—266. T. Ln.

DOMIJAN, Miljenko, konzervator i povjesničar umjetnosti (Rab, 24. III. 1946). Diplomirao 1972. u Zadru. Specijalizirao 1975. zaštitu graditeljskoga naslijeđa u Rimu (ICCRUM). Od 1972. djeluje u Zavodu za zaštitu spomenika kulture u Zadru, ravnatelj od 1977. Vodio istraživanja i zahvate obnove graditeljskoga naslijeđa (episkopalni kompleks, franjevački samostan, crkve Sv. Šime, Sv. Lovre, Sv. Krševana i Gospe od Zdravlja u Zadru, franjevački samostani u Karinu i Kraju na Pašmanu, manastir Krupa), te pokretnoga spomeničkoga inventara (riznice Župne crkve u Ninu, samostana Sv. Frane i Sv. Mihovila u Zadru, škrinja Sv. Šimuna). Djeluje i na Rabu na obnovi niza spomenika.

BIBL.: *Riznica Župne crkve u Ninu*, Zadar 1983; *Crkva Sv. Andrije u Vrgadi*, SHP, 1983, 17; *Sjaj zadarskih riznica* (s I. Petricolijem i P. Vežićem), Zagreb 1990. E. Hi.

DOMINIK, tal. slikar (XIV. st.). Rodom iz Napulja; radio u Dubrovniku oko 1392. u radionici štitara F. Nanija iz Bologne, oslikavajući škrinje i štitove. God. 1393. pobjegao je iz radionice, i otada mu se gubi svaki trag.

DOMINIK, kipar (prva pol. XV. st.). God. 1425. izradio je i potpisao kamenu gotičku kustodiju u Raklju. Njegovu se krugu pripisuju i kustodije u Mutvoranu (1439), Vodnjanu (1451), reljef Bl. Dj. Marije zaštitnice na crkvi Sv. Marije u Puli te reljefna grupa triju *Vrlina* sa srušenoga pročelja Općinske palače u Puli (sada na pročelju jedne kuće). Ta djela pokazuju osobine provincijalizirane venec. skulpture s poč. XV. st. Neki autori (Caprin, Semi, Karaman) poistovjećuju D. s kiparom Dominikom iz Kopra te mu pripisuju donji dio pročelja katedrale u Kopru.

LIT.: *G. Caprin*, Istria nobilissima, II, Trieste 1907. — *Lj. Karaman*, O srednjovjekovnoj umjetnosti Istre, HZ, 1949, 1—4, str. 122. — *F. Semi*, Capris, Iustinopolis, Capodistria, Trieste 1975. — *I. Matejčić*, Gruppo scultoreo gotico a Pola, Atti, Centro di ricerche storiche (Rovinj), 1976, 6. Iv. Mat.

DOMINIKANCI, red u Katoličkoj crkvi, što ga je 1215. osnovao španj. kanonik Domingo Guzmán (Sv. Dominik, umro 1221) radi suzbijanja gnostičko-manihejskih hereza; ubrzo su se proširili po cijeloj Europi. Samostane grade pretežno u gradovima, a preuzeli su klaustarski tip samostana s jednobrodnom crkvom. D. dolaze u Hrvatsku nedugo poslije osnutka reda i grade niz samostana istodobno u primorskom i kontinentalnom dijelu. Isprva su svi samostani podložni Ugarskoj provinciji, a kasnije se (1380) osniva samostalna Dalmatinska provincija. — Samostan u Dubrovniku osnovan je već 1225. Građen XIV—XVI. st., predstavlja razvedenu spomeničku cjelinu u kojoj se isprepliću gotički i renesansni slog. Ima četvorokutni klaustr s arkadama (triforama) koje su klesali domaći majstori (kamenari). Crkva je trobrodna prostrana građevina s povišenim svetištem (tri apside). U crkvi i samostanu nalaze se djela istaknutih majstora P. Veneziana, L. Dobričevića, N. Božidarevića, M. Hamzića, V. Bukovca, I. Dulčića i dr. Samostanski muzej čuva umj. liturgijsko ruho i pribor te relikvijare i iluminirane kodekse. — Samostan u Splitu potječe iz 1245. Crkva Sv. Dominika izgrađena je u XVII. st., poslije je obnavljana pa je barokna koncepcija očuvana samo u glavnim crtama (trobrodni prostor). U crkvi se nalazi nekoliko baroknih oltara; od oltarnih slika ističu se *Čudo u Surianu* Palme Mladega i ranobarokna *Mistične zaruke Sv. Katarine*. U samostanu se čuva više koralna i antifonarija te nekoliko radova dominikanca Vinka Draganje. — D. u Trogir dolaze 1265. U gotičkoj crkvi Sv. Dominika nalaze se: spomenik obitelji Sobota N. Firentinca, slika *Obrezanje Kristovo* Palme Mladega, potom slika Sv. Ruzarija iz Bassanove škole i medaljon Bl. Dj. Marije J. Čulinovića. U samostanu se čuva šest slika na drvu (dijelovi nekadašnjeg poliptiha) Blaža